

бройни факти, които се случиха въ наше врѣме, тъй да речемъ прѣдъ очи-тѣ ни.

1. Въ наше врѣме Търновскіи митрополитъ Иларіонъ изгори наявѣ цѣлъ възъ стари Български рѣкописи, въ които е была напечатлѣна наша-та исторія и наше-то древне народно благочестіе. —

2. Прѣдъ наши-тѣ очи други единъ митрополитъ, Филиппополскіи Хрисантъ, обяви прѣдъ царско-то правителство Пловдивски-тѣ мирни граждани за буйни бунтовници. И защо? За това, че тѣ му бръкахъ да упражнява своя-та Фенерска дѣятелность. —

3. Прѣдъ наши-тѣ очи, кога царско-то правителство издаде заповѣдъ на подданици-тѣ си да си отваятъ училища, Нишскіи архіереи не само не обяви тази блага заповѣдъ на стадо-то си, но когато Нишски-тѣ граждани сами се подсѣтихъ да си заградятъ една добра школа, той съ отеческо наставленіе имъ каза: *„защо Ви е такава школа? Искате нема да правите сынове-шѣ си рещици?“*

4. Нѣка ни бѣде простено да напомнимъ още и слѣдующіи фактъ. Когато въ 1860 год. пѣтуваше Великіи Визиръ по Българія, нему по всеждѣ му се подадохъ жалби противъ какви нѣ злоупотребленія и мръсотіи фанариотски. Между тѣзи жалби се намираше и една противъ Шаркойскіи архіереи, че растлилъ нѣколко момичета на 14 и 13-тогодишенъ възраст. Тази жалба бѣше потвърдена и отъ единъ Гръцки лѣкаръ въ този градъ. — Всичко това се е вършило тъй да рѣчемъ прѣдъ очитѣ ни, въ срѣдъ срѣда-та на 19-тии вѣкъ, послѣ Тензиматъ-тѣ и Хати-Хумаюнъ-тѣ. — А пакъ какво е било въ 18-тии и въ предидущи-тѣ вѣкове? Нѣка отговоримъ съ думи-тѣ на единъ почтенъ Нѣмски писателъ: *So würde die bulgarische Rajah das Pacht- und Nutzungsgut des hohen griechischen Clerus, —*